

SENTÈNCIA 12-94 DE 14 DE JULIOL DE 1994

**Lesions per imprudència.- Conducció de vehicle
automòbil amb grau d'alcoholèmia.- Responsabilitat civil.**

Ponent: M.I. Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS

1. RESULTANT: que el Tribunal de Corts va dictar sentència en data 21 de febrer de 1994 en la causa núm. 25-ED-92, amb la següent part dispositiva "FALLEM": que hem de condemnar i condemnem VALENTÍ S.N., com a responsable penalment en el concepte d'autor d'un delictes major d'imprudència amb resultat de lesions en curs ideal amb un delictes menor d'imprudència amb resultat de danys, i d'un altre delictes menor de conducció de vehicle automòbil amb un grau d'alcoholèmia superior a 0,8 grams per litre, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de DOS MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, a CINC MESOS DE RETIRADA DEL PERMÍS DE CONDUIR i multa de CENT MIL (100.000) PESSETES, així com també al pagament de 2/3 de les despeses processals causades, sent-li d'abonament el temps de retirada provisional del permís de conduir.

Que hem de condemnar i condemnem a MARIA ROSA V.A., com a responsable penalment en el concepte d'autora d'un delictes menor de conducció de vehicle automòbil amb un grau d'alcoholèmia superior a 0,8 grams per litre, amb la concurrència de la circumstància atenuant d'edat juvenívola, a la pena de VINT DIES DE RETIRADA DEL PERMÍS DE CONDUIR i multa de DEU MIL PESSETES (10.000), així com també al pagament d'un terç de les despeses processals causades, sent-li d'abonament el temps de retirada provisional del permís de conduir.

Com a responsables civils solidaris condemnem a Valentí S.N. i a la companyia d'assegurances Le Patrimoine, a abonar a Josep Antoni CH.M. les quantitats de DUES-CENTES SEIXANTA QUATRE MIL CINC-CENTES VUITANTA NOU PESSETES (264.589) per despeses, QUATRE-CENTES MIL PESSETES, (400.000) per pretium doloris, CENT SETANTA VUIT MIL DUES-CENTES CINQUANTA PESSETES (178.250) per la incapacitat total temporal, TRES MILIONS DE PESSETES (3.000.000) per la incapacitat parcial permanent, i un MILIÓ DE PESSETES (1.000.000) per la pèrdua d'un any d'estudis universitaris, en total la quantitat de QUATRE MILIONS VUIT-CENTES QUARANTA DUES MIL VUIT-CENTES TRENTA NOU PESSETES (4.842.839).

Igualment, els condemnem a abonar a Begoña U.Z. les quantitats de CENT SETANTA CINC MIL PESSETES (175.000) per

les despeses mèdiques, VUITANTA MIL PESSETES (80.000) per pretium doloris i QUARANTA SIS MIL CINC-CENTES PESSETES (46 500) per incapacitat total temporal, que fa un total de TRES-CENTES UNA MIL CINC-CENTES PESSETES (301.500), i, a més a més, a fer una provisió de VUIT-CENTES MIL PESSETES (800.000) a la perjudicada Sra. U.Z., per les despeses de la futura intervenció quirúrgica i a compte de la indemnització que finalment es fixi en execució de sentència, vist el resultat de la dita intervenció. Totes les quantitats esmentades meritaran l'interès legalment establert.

2. RESULTANT: que contra la sentència abans esmentada es va alçar el recurs de suplicació interposat per la Companyia Le Patrimoine, representada pel lletrat Sr. Jesús Jiménez Naudí, "per infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil establerta en la sentència" (motiu 9 de l'article 3 del Decret de procediment). Manifesta que la indemnització de la IPP no hauria d'ésser superior a un 5%. Posa en dubte que la depressió soferta pel perjudicat sigui conseqüència de l'accident. Consideren que no és possible determinar una indemnització tenint en compte meres afirmacions del perjudicat. Sol·licita una reducció la indemnització fixada per la IPP a la quantitat de 500.000 pessetes i aporta un document mèdic establert per la Dra. Martínez-Illescas a demanda de la Cia. d'assegurances "Le Patrimoine". Quant al perjudici escolar considera la indemnització exagerada: es dona una quantitat de 1.000.000 de pessetes per la pèrdua d'un any d'estudis, quan el perdut és solament tres mesos del curs escolar, i per altra part, la decisió no té en compte la seva pròpia jurisprudència habitual.

3. RESULTANT: que, el recorregut s'oposa al recurs, posant sobretot en relleu que el criteri del Tribunal es fonamenta en el dictamen de dos facultatius per fixar la indemnització de la IPP i considerant les indemnitzacions ajustades.

4. RESULTANT: que el Ministeri Fiscal es remet a l'apreciació del Tribunal.

FONAMENTS DE DRET

1. CONSIDERANT: que el recurs de suplicació no pot ésser ocasió perquè les parts aportin proves noves. Que el Tribunal Superior pot fonamentar únicament la seva apreciació a partir dels elements del dossier jutjat per la instància inferior. Que el nou certificat aportat pel recurrent redactat per la Sra. Illescas (que havia declarat en el seu informe inicial no tenir competència per avaluar un perjudici psiquiàtric) ha d'ésser escoltat pels motius ja visats.

2. CONSIDERANT: que l'apreciació pel Tribunal de Corts de la incapacitat permanent parcial es va fonamentar en el dictamen de dos metges habitualment designats pel Tribunal, el Dr. Cabeza (psiquiatra) i el Dr. Verdaguer. Que no existeixen motius seriosos per destacar l'apreciació d'aquests metges. Que no obstant el Tribunal no està lligat per l'apreciació i sobretot l'avaluació feta pels experts. Que tenint en compte el caràcter aproximatiu de l'estimació i de la jurisprudència habitual el Tribunal decideix de baixar la indemnització a la quantitat de 2.500.000 pessetes.

3. CONSIDERANT: per altra part, que els efectes de l'accident sobre el perjudici escolar han d'ésser apreciats globalment i no pel període de l'aturada del treball. Que el director del departament de ciències econòmiques de Cots, acadèmia Universitària certifica l'autenticitat del perjudici sofert, i posa en relleu que el rendiment del Sr. Ch. va disminuir de manera considerable a partir del dia de l'accident. Que es tracta d'un perjudici escolar de nivell universitari (segon curs de ciències econòmiques) sofert per un estudiant seriós i treballador. Que en conseqüència la indemnització fixada pel Tribunal no sembla exagerada.

Vistes la Constitució, el Codi penal, el Codi de procediment penal, la jurisprudència, i d'altres fonts del Dret del Principat d'Andorra.

D E C I D I M

Que estimant el recurs de suplicació interposat per la Companyia le Patrimoine contra la sentència del Tribunal de Corts de data 21 de febrer de 1994.

1. Modificar la sentència, però únicament quant a l'avaluació de la incapacitat permanent parcial que s'ha de fixar a la quantitat de 2.500.000 pessetes.

2. Confirmem les altres disposicions de la sentència del Tribunal de Corts.

3. Manem que es remetin les actuacions amb testimoni d'aquesta sentència al Tribunal de Corts, per al seu compliment i la seva execució. Demanem l'avís de recepció.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i firmem.